

Qızıl şəfəq

Qızıl şəfəq əkir yerə
Gün keçəndə günortadan.
Vaxtı bölür iki yerə -
Alma kimi; tən ortadan.

Bacaları yelə verir,
Çırpır hisi, qurumları.
Sonsuzlara bala verir,
Doyurdur ac qarınları.

Bərəkəti o gətirir;
Quzulara yemlik pencər...
Susuyana su gətirir,
Yetimlərə məxmər pencək.

Bu dünyanın nəyi kəmdi, -
Ac gözünü doyur görüm!
Ağa kimdi, nökər kimdi?
Gücün çatır ayır görüm!

Suya düşür qızıl üzük;
Bəxti gülür aşıqlərin.
Yazla gələn vəfa, düzlük
Yırğalayır beşikləri.

Yaz qüdrətli bir dövlətdi,
Yer boydadı ərazisi.
Ona haqdan əmanətdi
Haqq-ədalət tərəzisi.

Qızıl şəfəq : şeir // Azərbaycan xalq bayramı Novruz. – Bakı : Təhsil, 2011. – S.12-13.